

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af § 11, stk. 2, i lægeloven og den pålægger lægen, der har ydet fødselshjælp, uden en jordemoders medvirken, at foretage de optegnelser og indberetninger, som det normalt påhviler jordemoderen at foretage.

Til § 44

Bestemmelsen, der er en videreførelse af § 12 i lægeloven, fastsætter en pligt for lægen til at søge faren afbødet, når lægen i sin virksomhed får kendskab til personer, der udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare. Bestemmelsens væsentligste betydning er, at den tilsigter at forhindre uegnede personer i at føre motorkøretøj eller udøve anden »farlig virksomhed«. Bestemmelsen kan ligeledes afbryde lægens tavshedspligt. Pligten til at søge faren afbødet er præciseret i Sundhedsstyrelsens cirkulære af 15. august 1973.

Til § 45

Bestemmelsen er, med en sproglig modernisering, en videreførelse af § 19 i lægeloven. Der er ikke her ved tilsigtet en ændret retstilstand. Bestemmelsen fastsætter, at læger, der samarbejder med lægfolk om behandling, ikke må give en urigtig forestilling om, at behandlingen sker efter lægens anvisning eller på hans ansvar. Bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 86, og straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen er de situationer, hvor en læge urigtigt tilkendegiver, at andre personers behandling sker efter pågældende læges anvisninger, eller hvor lægen ikke sikrer sig imod misforståelser herom.

Til § 46

Bestemmelsen, der er en videreførelse af § 16 i lægeloven, regulerer takster for udstedelse af lægeerklæringer og for lægeundersøgelser, som kræves ifølge anden lovgivning.

Kapitel 11

Bestemmelserne i kapitel 11 vedrører tandlæger og stammer fra lov om tandlæger (tandlægeloven).

Til § 47

Bestemmelserne i stk. 1-3, der er en delvis videreførelse af tandlægelovens § 2, stk. 1, fastsætter betingelserne for meddelelse af autorisation m.v. I stk. 1 fastslås, at meddelelse af autorisation som tandlæge forudsætter dansk tandlægeeksamen, eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed. Efter

stk. 2. indebærer autorisationen en beskyttelse af titlen »tandlæge«, og af stk. 3 fremgår, at tandlæger har et forbeholdt virksomhedsområde, dvs. at alene tandlæger må udøve tandlægevirksomhed.

Bestemmelsen i stk. 4, der er en videreførelse af tandlægelovens § 5, bemyndiger indenrigs- og sundhedsministeren til, efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, at fastsætte regler om tandlægers adgang til at betegne sig som specialtandlæger.

Efter den gældende tandlægelov skal tandlægen have virket som klinisk assistent hos en autoriseret tandlæge i et år for at få autorisation. Det ene års praktik (»jus«) foreslås afskaffet, og i stedet foreslås der indført en ordning, der i princippet svarer til lægernes turnus, således at der indføres tilladelse til selvstændigt virke, som kræver, at tandlægen har virket som klinisk assistent i et år på en klinik hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke, jf. § 48.

Nyordningen betyder, at tandlægestuderende kan blive autoriseret som tandlæge umiddelbart efter bestået tandlægeeksamen ved de sundhedsvidenskabelige fakulteter ved universiteterne i København eller Århus.

En sådan afskaffelse af »jus« har været drøftet i flere år og er fundet forsvarlig for patientsikkerheden, idet der vil være supervision af en erfaren tandlæge ved underordnet arbejde på nævnte institutioner, klinikker m.v. Ved afskaffelse af »jus« som en del af autorisationskravet, vil tandlægeuddannelsen fortsat opfylde EU direktiver om mindstekrav til tandlægeuddannelsen i EU (EF-direktiv nr. 78/686 og EF-direktiv nr. 78/687). Der er ikke med nyordningen forudsat et væsentligt ændret indhold for den 1-årige praktiske virksomhed (turnus) set i forhold til »jus«.

Til § 48

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter betingelserne for at opnå tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge: Virksomhed som klinisk assistent i et år hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke. Stk. 2 bemyndiger indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler for den 1-årige praktiske virksomhed.

Stk. 3 regulerer de tilfælde, hvor tandlægen ikke har opnået tilladelse til selvstændigt virke. Heraf fremgår, at en tandlæge, der ikke har tilladelse til selvstændigt virke, kan virke i underordnet stilling på et sygehus eller en klinik under en tandlæge, der har tilladelse til selvstændigt virke.

Det bemærkes, at der efter lovforslagets § 4 vil kunne opkræves gebyr for Sundhedsstyrelsens meddelel-